

Μοντέλα Προγραμματισμού

- ✓ Συναρτησιακός προγραμματισμός
- ✓ Λογικός προγραμματισμός
- ✓ Αντικειμενοστρεφής προγραμματισμός

Κύρια προγραμματιστικά μοντέλα (i)

◆ Προστακτικός προγραμματισμός *(imperative programming)*

- FORTRAN, Algol, COBOL, BASIC, C, Pascal, Modula-2, Ada

◆ Συναρτησιακός προγραμματισμός *(functional programming)*

- LISP, ML, Scheme, Miranda, Haskell

◆ Λογικός προγραμματισμός *(logic programming)*

- Prolog

Κύρια προγραμματιστικά μοντέλα (ii)

- ◆ Αντικειμενοστρεφής προγραμματισμός
(object-oriented programming)
 - Simula, Smalltalk, C++, Eiffel, Java
- ◆ Παράλληλος/κατανεμημένος προγραμματισμός
(parallel/concurrent/distributed programming)
 - OCCAM, Concurrent C, Ada, Java

Συναρτησιακός προγραμματισμός (i)

◆ Πλεονεκτήματα

- Συντομία (2-10 φορές μικρότερος κώδικας)
- Ευκολία στην κατανόηση
- Λιγότερα σφάλματα εκτέλεσης
- Επαναχρησιμοποίηση, αφαίρεση, δόμηση
- Αυτόματη διαχείριση μνήμης

Παράδειγμα: QuickSort σε Haskell

```
qsort [] = []
qsort (x:xs) = qsort lt ++ [x] ++ qsort ge
  where lt = [y | y <- xs, y < x]
        ge = [y | y <- xs, y >= x]
```

◆ Μειονεκτήματα

- Μειωμένη απόδοση
- Μεγαλύτερες απαιτήσεις μνήμης

◆ Όχι μειονεκτήματα ☺

αλλαγή φιλοσοφίας στον προγραμματισμό

- Όχι μεταβλητές, όχι εντολές
- Εκφράσεις και συναρτήσεις

◆ Τα παραδείγματα που ακολουθούν είναι σε Haskell

<http://www.haskell.org/>

Δηλώσεις και εξαγωγή τύπων

◆ Δήλωση συναρτήσεων

```
inc n = n+1
f t = t * inc t
```

◆ Δήλωση τιμών

```
x = f 6
y = f (f 2)
```

◆ Εξαγωγή τύπων (*type inference*)

- Οι τύποι υπολογίζονται αυτόματα

```
inc, f :: Int -> Int
x, y :: Int
```

Υπολογισμοί τιμών

◆ Υπολογισμός τιμής

```
x → f 6 → 6 * inc 6  
      → 6 * (6+1) → 6*7 → 42
```

◆ Το αποτέλεσμα είναι ανεξάρτητο της σειράς των επιμέρους υπολογισμών (υπό κ.σ.)

```
y → f (f 2) → f (2 * inc 2)  
      → f (2 * (2+1)) → f (2 * 3) → f 6  
      → 6 * inc 6 → 6 * (6+1) → 6 * 7 → 42
```

```
y → f (f 2) → f 2 * inc (f 2)  
      → (2 * inc 2) * inc (2 * inc 2)  
      → (2 * (2+1)) * inc (2 * (2+1))  
      → (2 * (2+1)) * (2 * (2+1)+1) → ... → 42
```

Τοπικές δηλώσεις

◆ Με χρήση του let

```
x = let inc n = n+1  
           f t = t * inc t  
in   f 6
```

◆ ... ή με χρήση του where

```
x = f 6  
where inc n = n+1  
      f t = t * inc t
```

◆ Οι τοπικές δηλώσεις ακολουθούν κανόνες εμβέλειας όπως π.χ. της Pascal

Πλειάδες τιμών

◆ Συναρτήσεις με πολλές παραμέτρους

```
add :: (Int, Int) -> Int  
add (x, y) = x+y
```

◆ ... και πολλά αποτελέσματα

```
solve2eq :: (Double, Double, Double)  
           -> (Double, Double)  
solve2eq (a, b, c) =  
    let d = b*b - 4*a*c  
    x1 = (-b - sqrt(d)) / (2*a)  
    x2 = (-b + sqrt(d)) / (2*a)  
in (x1, x2)
```

Αναδρομή

◆ Στο συναρτησιακό προγραμματισμό είναι ο κύριος τρόπος επαναληπτικών υπολογισμών

- Υπολογισμός παραγοντικού

```
factorial n =  
  if n <= 1 then 1  
  else n * factorial (n-1)
```

- Υπολογισμός Μ.Κ.Δ. (αλγόριθμος Ευκλείδη)

```
gcd (n, 0) = n  
gcd (n, m) = gcd(m, n `mod` m)      av m≠0
```


pattern matching στις παραμέτρους

Συναρτήσεις υψηλής τάξης

- ◆ Συναρτήσεις που παίρνουν ως παραμέτρους άλλες συναρτήσεις

```
twice :: (Int -> Int, Int) -> Int
twice (f, x) = f (f x)
```

```
inc n = n + 1
plus2 x = twice (inc, x)
```

- ◆ ... ή που έχουν ως αποτέλεσμα συναρτήσεις

```
plusN :: Int -> (Int -> Int)
plusN x = let f y = x + y
          in f
```

Ανώνυμες συναρτήσεις

- ◆ “Η συνάρτηση που απεικονίζει κάθε n στο $n+1$ ” $\lambda n. n+1$

```
\n -> n+1
```

- ◆ Παράδειγμα

```
twice :: (Int -> Int, Int) -> Int
twice (f, x) = f (f x)
```

```
plus2 :: Int -> Int
plus2 x = twice (\n -> n+1, x)
```

```
plusN :: Int -> (Int -> Int)
plusN x = \y -> x + y
```

Παραμέτρων συνέχεια (i)

◆ “Currying” (*Haskell B. Curry*)

- Μια συνάρτηση με δύο παραμέτρους ισοδυναμεί με μια συνάρτηση που δέχεται την πρώτη παράμετρο και επιστρέφει μια συνάρτηση που δέχεται τη δεύτερη

```
add :: (Int, Int) -> Int  
add (x, y) = x+y
```

```
add' :: Int -> (Int -> Int)  
add' x = \y -> x+y
```

*Curried
version*

```
add (x, y) == (add' x) y
```

Παραμέτρων συνέχεια (ii)

◆ Απλούστερη γραφή curried συναρτήσεων

```
add :: Int -> Int -> Int  
add x y = x+y
```

```
twice :: (Int -> Int) -> Int -> Int  
twice f x = f (f x)
```

◆ Με τις curried συναρτήσεις επιτρέπεται η “μερική εφαρμογή”

```
twice (add 20) 2 → add 20 (add 20 2)  
→ add 20 (20+2) → 20+(20+2) → 42
```

◆ Ακολουθίες ομοειδών στοιχείων

```

digits :: [Int]
digits = [0,1,2,3,4,5,6,7,8,9]

dictionary :: [(String, String)]
dictionary = [("apple", "μήλο"),
               ("pear", "αχλάδι"),
               ("pencil", "μολύβι")]

```

◆ Παραδείγματα με λίστες

- Εύρεση μήκους

```

length [] = 0
length (x:xs) = 1 + length xs

```

◆ Παραδείγματα με λίστες (συνέχεια)

- Συνένωση δύο λιστών

```

concat [] ys = ys
concat (x:xs) ys = x : concat xs ys

```

- Αντιστροφή λίστας

```

reverse [] = []
reverse (x:xs) =
  concat (reverse xs) [x]

```

- Αντιστροφή λίστας *(καλύτερη υλοποίηση)*

```

reverse xs = aux xs []
where aux [] ys = ys
        aux (x:xs) ys = aux xs (x:ys)

```

◆ Παραδείγματα με λίστες και συναρτήσεις υψηλής τάξης

- Εφαρμογή μιας συνάρτησης σε όλα τα στοιχεία μιας λίστας

```
map f [] = []
```

```
map f (x:xs) = f x : map f xs
```

- “Φιλτράρισμα” των στοιχείων μιας λίστας

```
filter f [] = []
```

```
filter f (x:xs) =
```

```
  if f x then x : filter f xs
  else filter f xs
```

Παραμετρικός πολυμορφισμός (i)

◆ Ποιος ο τύπος της ταυτοικής συνάρτησης;

```
id x = x
```

◆ Μπορεί να δεχθεί παραμέτρους κάθε τύπου

```
id 42      → 42      :: Int
```

```
id "Hello" → "Hello" :: String
```

```
id inc     → inc     :: Int -> Int
```

◆ Είναι μια πολυμορφική συνάρτηση

```
id :: a -> a          (για κάθε τύπο a)
```

◆ Περισσότερες πολυμορφικές συναρτήσεις

```
length :: [a] -> Int
concat :: [a] -> [a] -> [a]
reverse :: [a] -> [a]
filter :: (a -> Bool) -> [a] -> [a]
```

- και με περισσότερους “άγνωστους” τύπους

```
map :: (a -> b) -> [a] -> [b]
```

- ένα ακόμα σύνθετο παράδειγμα

```
zip :: [a] -> [b] -> [(a, b)]
```

```
zip [] ys = []
```

```
zip xs [] = []
```

```
zip (x:xs) (y:ys) = (x,y) : zip xs ys
```

Ορισμοί τύπων (i)

◆ Απλές απαριθμήσεις

```
data Light = Red | Green | Yellow
next :: Light -> Light
next Green = Yellow
next Yellow = Red
next Red = Green
```

◆ Πιο σύνθετοι τύποι δεδομένων

```
data Number = NInteger Int
            | NReal Double
            | NComplex Double Double
neg (NInteger n) = NInteger (-n)
neg (NReal r) = NReal (-r)
neg (NComplex x y) = NComplex (-x) (-y)
```

◆ Αναδρομικά ορισμένοι τύποι

- Συνδεδεμένες λίστες

```
data ListOfInt = Nil | Cons Int List
```

ή και πολυμορφικές λίστες

```
data List a = Nil | Cons a (List a)
```

- Παραδείγματα

```
sum :: List Int -> Int
```

```
sum Nil = 0
```

```
sum (Cons x xs) = x + sum xs
```

```
length :: List a -> Int
```

```
length Nil = 0
```

```
length (Cons x xs) = length xs
```

◆ Αναδρομικά ορισμένοι τύποι (συνέχεια)

- Πολυμορφικά δυαδικά δέντρα

```
data Tree a = Nil
```

```
          | Node a (Tree a) (Tree a)
```

- Μέτρηση κόμβων

```
count :: Tree a -> Int
```

```
count Nil = 0
```

```
count (Node a left right) =
```

```
    1 + count left + count right
```

◆ Αναδρομικά ορισμένοι τύποι (συνέχεια)

- Διάσχιση κατά βάθος

```
preorder :: Tree a -> [a]
preorder Nil = []
preorder (Node a left right) =
    a : preorder left ++ preorder right
```

- Διάσχιση κατά πλάτος

```
traverseBF :: Tree a -> [a]
traverseBF t = aux [t]
  where aux [] = []
        aux (Nil : ts) = aux ts
        aux (Node a left right : ts) =
            a : aux (ts ++ [left, right])
```

◆ Αναδρομικά ορισμένοι τύποι (συνέχεια)

- Διάσχιση κατά βάθος *(καλύτερη υλοποίηση)*

```
preorder t = aux t []
  where aux Nil ts = ts
        aux (Node a left right) ts =
            a : aux left (aux right ts)
```

- Διάσχιση κατά πλάτος *(καλύτερη υλοποίηση)*

traverseBF t = aux [t] []

where

```
aux [] [] = []
aux [] ys = aux (reverse ys) []
aux (Nil : xs) ys = aux xs ys
aux (Node a left right : xs) ys =
    a : aux xs (right : left : ys)
```

Πρόθυμη και οκνηρή αποτίμηση (i)

◆ Πρόθυμη αποτίμηση (*eager evaluation*)

- Οι υπολογισμοί γίνονται το νωρίτερο δυνατόν
- Οι παράμετροι των συναρτήσεων αποτιμώνται πριν την κλήση
- π.χ. LISP, ML, Scheme

◆ Οκνηρή αποτίμηση (*lazy evaluation*)

- Οι υπολογισμοί γίνονται το αργότερο δυνατόν, δηλαδή μόνο αν χρειαστεί το αποτέλεσμά τους
- Οι παράμετροι των συναρτήσεων αποτιμώνται την πρώτη φορά που θα χρειαστεί η τιμή
- π.χ. Miranda, Haskell

Πρόθυμη και οκνηρή αποτίμηση (ii)

◆ Παράδειγμα: áπειρη αναδρομή

```
loop n = loop (n+1)
foo x y = if x == 1 then y else 42
```

- Πρόθυμη αποτίμηση

```
foo 7 (loop 0) → foo 7 (loop (0+1))
→ foo 7 (loop 1) → foo 7 (loop (1+1))
→ foo 7 (loop 2) → ... (δεν τερματίζεται)
```

- Οκνηρή αποτίμηση

```
foo 7 (loop 0)
→ if 7 == 1 then loop 0 else 42
→ 42
```

Πρόθυμη και οκνηρή αποτίμηση (iii)

- ◆ Παράδειγμα: áπειρη λίστα πρώτων αριθμών με το κόσκινο του Ερατοσθένη

```
primes :: [Int]
primes = sieve (natsgt 2)
  where
    natsgt n = n : natsgt (n+1)
    sieve (x:xs) =
      x : sieve (filter (ndiv x) xs)
    ndiv x y = y `mod` x /= 0
```

```
primes == [2,3,5,7,11,13,17,19,23,29,...]
```

```
allnats = 0 : map (\n -> n+1) allnats
```

Πέρα από το συναρτησιακό μοντέλο

- ◆ “Αγνός” συναρτησιακός προγραμματισμός (*purely functional programming*)
- ◆ Παρενέργειες (*side effects*)
 - Μεταβλητές (*mutable variables*)
 - ανάθεση (αποθήκευση τιμής)
 - προσπέλαση (ανάκληση τιμής)
 - Είσοδος/έξοδος (*input/output*)
 - εκτύπωση σε οθόνη ή σε αρχείο
 - ανάγνωση από το πληκτρολόγιο ή από αρχείο

Λογικός προγραμματισμός

◆ Κεντρική ιδέα

- Το πρόγραμμα είναι εκφρασμένο σε μια μορφή συμβολικής λογικής
- Η εκτέλεση του προγράμματος ισοδυναμεί με τη διεξαγωγή συλλογισμών σε αυτή τη λογική

◆ Η γλώσσα Prolog

- W.F. Clocksin and C.S. Mellish,
Programming in Prolog, 4th edition,
Springer-Verlag, New York, 1997.

Κατηγορηματική λογική (i)

(*predicate logic*)

◆ Προτάσεις

- Δηλώσεις σε συμβολική μορφή που είναι είτε αληθείς είτε όχι αληθείς
- Αναφέρονται σε αντικείμενα και σε σχέσεις μεταξύ αυτών
- Ατομική πρόταση: **κατηγόρημα (ορίσματα)**
- Τελεστές: \neg (όχι) \wedge (και) \vee (ή)
 \Rightarrow (συνεπάγεται) \Leftarrow (προκύπτει από)
 \Leftrightarrow (ισοδυναμεί) \forall (για κάθε) \exists (υπάρχει)

◆ Κανονική μορφή και προτάσεις Horn

- Κάθε πρόταση μπορεί να γραφεί στην παρακάτω κανονική μορφή

$$B_1 \vee B_2 \vee \dots \vee B_m \Leftarrow A_1 \wedge A_2 \wedge \dots \wedge A_n$$

όπου A_1, A_2, \dots, A_n και B_1, B_2, \dots, B_m είναι ατομικές προτάσεις

- Πολλές (αλλά όχι όλες) οι προτάσεις μπορούν να γραφούν σε μορφή **πρότασης Horn**

$$\begin{aligned} B &\Leftarrow A_1 \wedge A_2 \wedge \dots \wedge A_n \\ \text{ή} \quad &A_1 \wedge A_2 \wedge \dots \wedge A_n \end{aligned}$$

Γεγονότα και κανόνες (i)

◆ Δήλωση γεγονότων

`male(john) .`

`male(george) .`

`female(mary) .`

`female(jenny) .`

`parent(john, george) .`

`parent(mary, george) .`

`parent(john, jenny) .`

`parent(mary, jenny) .`

◆ Δήλωση κανόνων

`father(X, Y) :- parent(X, Y), male(X) .`

`mother(X, Y) :- parent(X, Y), female(X) .`

◆ Δήλωση κανόνων (συνέχεια)

human(X) :- male(X).

human(X) :- female(X).

brother(X,Y) :- male(X), parent(Z,X),
parent(Z,Y).

sister(X,Y) :- female(X), parent(Z,X),
parent(Z,Y).

◆ Ερωτήσεις – στόχοι

(goals)

?- male(john).

yes

?- male(mary).

no

◆ Ερωτήσεις – στόχοι (συνέχεια)

?- male(peter).

no

?- male(X).

X=john;

X=george;

no

?- human(X).

X=john;

X=george;

X=mary;

X=jenny;

no

◆ Ερωτήσεις – στόχοι (συνέχεια)

?- **brother (george, jenny) .**

yes

?- **mother (X, george) .**

X=mary ;

no

?- **sister (X, Y) .**

X=jenny, Y=george ;

X=jenny, Y=jenny ;

X=jenny, Y=george ;

X=jenny, Y=jenny ;

no

(resolution)

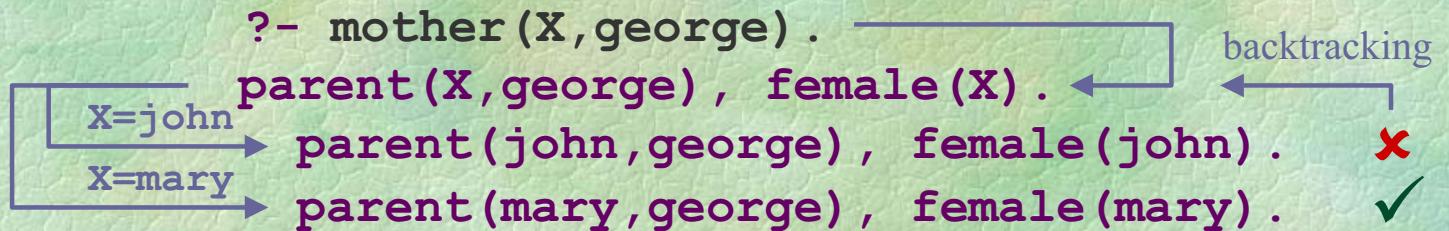
◆ Αλγόριθμος επίλυσης

- Η ερώτηση-στόχος συγκρίνεται με τα γεγονότα και τα αριστερά μέλη των κανόνων
- **Ενοποίηση (unification):** αυτή η σύγκριση προκαλεί πιθανώς τη συγκεκριμένοποίηση κάποιων μεταβλητών
- Αν η σύγκριση επιτύχει για κάποιο γεγονός, ο στόχος έχει ικανοποιηθεί
- Αν επιτύχει για το αριστερό μέλος κανόνα, οι υποθέσεις προστίθενται στη λίστα των στόχων

◆ Αλγόριθμος επίλυσης (συνέχεια)

- Επιστροφή (*backtracking*): αν ένας στόχος αποτύχει, δηλαδή δεν μπορεί να ικανοποιηθεί, ο αλγόριθμος επιστρέφει στον αμέσως προηγούμενο στόχο και επαναλαμβάνει με διαφορετική επιλογή γεγονότος ή κανόνα

◆ Παράδειγμα

Μειονεκτήματα της Prolog (i)

◆ Η σειρά εμφάνισης γεγονότων, κανόνων και στόχων είναι καθοριστική

```

ancestor(X, X).
ancestor(X, Y) :- ancestor(Z, Y),
parent(X, Z).
  
```

- Για το λόγο αυτό υπάρχει η **τομή ! (cut)**

◆ Υπόθεση κλειστού κόσμου

- Οι μόνες αληθείς προτάσεις είναι αυτές που αποδεικνύονται βάσει των γνωστών γεγονότων και κανόνων

◆ Το πρόβλημα της άρνησης

- Μια αρνητική πρόταση **not A** είναι αληθής όταν ο στόχος **A** δεν μπορεί να ικανοποιηθεί
- Αυτή η άρνηση δεν ταυτίζεται με τη λογική άρνηση, π.χ. **not not A ≠ A**

◆ Το πρόβλημα των “προδιαγραφών”

- Ένα πρόγραμμα ισοδυναμεί με τον ορισμό των προδιαγραφών του σε κατηγορηματική λογική
- Ο μετασχηματισμός των προδιαγραφών σε αλγόριθμο επίλυσης είναι ένα άλυτο πρόβλημα

Παραδείγματα (i)

◆ Αριθμητικές πράξεις

```
daysOf(january,Y,31).  
daysOf(february,Y,29) :-  
    Y mod 400 =:= 0,  
    Y mod 4000 =\= 0, !.  
daysOf(february,Y,29) :-  
    Y mod 4 =:= 0,  
    Y mod 100 =\= 0, !.  
daysOf(february,Y,28).  
daysOf(march,Y,31).  
...  
daysOf(december,Y,31).  
  
validDate(D,M,Y) :- daysOf(M,Y,X),  
                  D>=1, D=<X.
```

◆ Λίστες

```
length([], 0).  
length([X|Xs], N) :-  
    length(Xs, M), N is M+1.  
member(X, [X|_]).  
member(X, [_|Xs]) :-  
    member(X, Xs).  
append([], Ys, Ys).  
append([X|Xs], Ys, [X|Zs]) :-  
    append(Xs, Ys, Zs).
```

◆ Λίστες (συνέχεια)

```
?- length([1,2,3,4,5], X).  
X=5;  
no  
?- member(X, [1,2,3]).  
X=1;  
X=2;  
X=3;  
no  
?- append([1,2,3], [4,5,6], L).  
L=[1,2,3,4,5,6];  
no
```

◆ Λίστες (συνέχεια)

```
?- append(X, [4,5], [1,2,3,4,5]).  
X=[1,2,3];  
no  
  
?- append([1|X], Y, [1,2,3]).  
X=[], Y=[2,3];  
X=[2], Y=[3];  
X=[2,3], Y=[];  
no
```

◆ Λίστες και (αφελής) ταξινόμηση

```
sort(L,SL) :-  
    permutation(L,SL), sorted(SL), !.  
  
permutation(L,[H|T]) :-  
    append(V,[H|U],L),  
    append(V,U,W),  
    permutation(W,T).  
  
permutation([],[]).  
  
sorted([]).  
  
sorted([H|T]) :- sortedx(H,T).  
  
sortedx(_,[]).  
sortedx(N,[H|T]) :- N=<H, sortedx(H,T).
```

◆ Λίστες και (αφελής) ταξινόμηση (συνέχεια)

```
?- sort([42,13,77],L).  
L=[13,42,77];  
no  
?- permutation([1,2,3],X).  
X=[1,2,3];  
X=[1,3,2];  
X=[2,1,3];  
X=[2,3,1];  
X=[3,1,2];  
X=[3,2,1];  
no
```

◆ Λίστες και QuickSort

```
qsort([H|T],S) :-  
    split(H,T,A,B),  
    qsort(A,SA),  
    qsort(B,SB),  
    append(SA,[H|SB],S).  
  
split(H,[A|X],[A|Y],Z) :-  
    A=<H, split(H,X,Y,Z).  
split(H,[A|X],Y,[A|Z]) :-  
    H<A, split(H,X,Y,Z).  
split(_,[],[],[]).
```

◆ Αντικειμενοστρεφές (*object-oriented*) μοντέλο ανάπτυξης λογισμικού

- Το πρόγραμμα είναι οργανωμένο ως ένα σύνολο από **αλληλεπιδρώντα αντικείμενα**
- Κάθε αντικείμενο περιέχει:
 - **δεδομένα** (*data*), που χαρακτηρίζουν την κατάστασή του
 - **μεθόδους** (*methods*), δηλαδή κώδικα που υλοποιεί τη συμπεριφορά του
⇒ **ενθυλάκωση** (*encapsulation*)

◆ Βασικές αρχές

- Κατά την ανάλυση και τη σχεδίαση, δείτε τα αντικείμενα βάσει της **διαπροσωπείας** τους (*interface*) και όχι βάσει της υλοποίησής τους
- Προσπαθήστε να κρύψετε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος της υλοποίησης
- Προσπαθήστε να επαναχρησιμοποιήσετε αντικείμενα
- Προσπαθήστε να ελαχιστοποιήσετε τις διασυνδέσεις μεταξύ αντικειμένων

◆ Πλεονεκτήματα

- Φυσική περιγραφή, τουλάχιστον για ορισμένες περιοχές εφαρμογών
- Αφαίρεση, δόμηση, επαναχρησιμοποίηση
- Ιδιαίτερα διαδεδομένος σήμερα, πληθώρα γλωσσών και εργαλείων των υποστηρίζουν

◆ Μειονεκτήματα

- Υπερτιμημένος... ☺
- Διόγκωση κώδικα

◆ Τα παραδείγματα που ακολουθούν είναι σε Java

<http://java.sun.com/>

Κλάσεις και αντικείμενα (i)

◆ Παράδειγμα: μετρητής

```
public class Counter
{
    private int value;

    Counter () { value = 0; }

    void inc () { value++; }

    int get () { return value; }
}
```

◆ Παράδειγμα (συνέχεια)

```
public class DemoProgram
{
    public static
        void main (String [] args)
    {
        Counter c = new Counter();

        for (int i=0; i<42; i++) {
            c.inc();
            System.out.println(c.get());
        }
    }
}
```

◆ Παράδειγμα: μιγαδικοί αριθμοί

```
public class Complex
{
    private double re, im;

    Complex ()
        { re = im = 0.0; }

    Complex (double r)
        { re = r; im = 0.0; }

    Complex (double r, double i)
        { re = r; im = i; }

    void negate ()
        { re = -re; im = -im; }
```

◆ Παράδειγμα (συνέχεια)

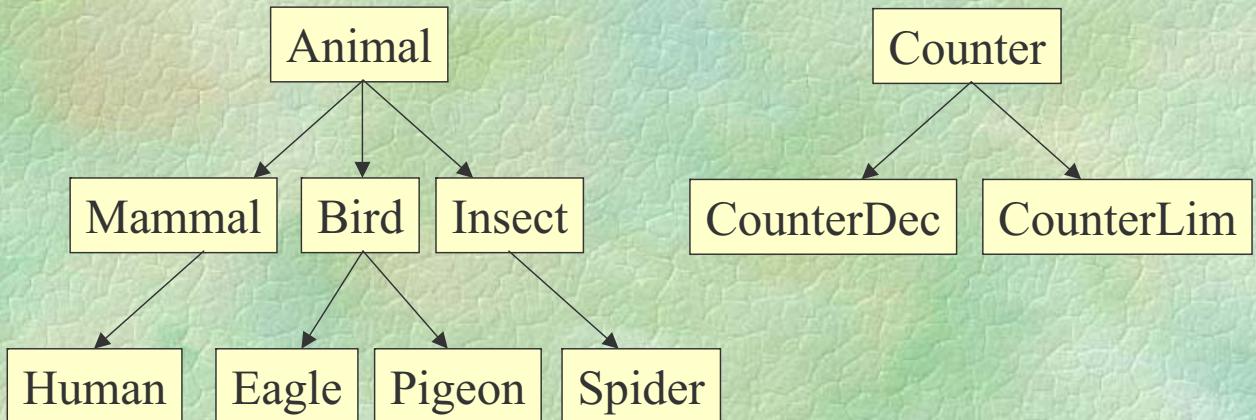
```
Complex add (Complex c) {  
    return new Complex(re + c.re,  
                        im + c.im);  
}  
  
void print () {  
    System.out.print(re);  
    if (im > 0.0)  
        System.out.print("+");  
    if (im != 0.0) {  
        System.out.print(im);  
        System.out.print("j");  
    }  
}
```

◆ Παράδειγμα (συνέχεια)

```
public class DemoProgram2  
{  
    public static  
        void main (String [] args)  
    {  
        Complex c1 = new Complex(1);  
        Complex cj = new Complex(0, 1);  
        Complex c;  
  
        c = c1.add(cj);  
        c.negate();  
        c.print();  
        System.out.println("\n");  
    }  
}
```

◆ Κληρονομικότητα (*inheritance*)

- Εξειδίκευση των αντικειμένων μιας κλάσης, υποστηρίζοντας πρόσθετη ή διαφοροποιημένη συμπεριφορά

◆ Παράδειγμα: εξειδικευμένοι μετρητές

```

public class CounterDec
    extends Counter
{
    void dec () {
        if (value > 0) value--;
    }
}

```

επιπλέον μέθοδος

```

public class CounterLim
    extends Counter
{
    void inc () {
        if (value < 30) value++;
    }
}

```

υπερίσχυση
μεθόδου

◆ Παράδειγμα (συνέχεια)

```
public class DemoProgram3
{
    public static
        void main (String [] args)
    {
        CounterDec c = new CounterDec ();
        for (int i=0; i<42; i++) {
            c.inc (); ←
            System.out.println(c.get()); ←
        }
        for (int i=0; i<42; i++) {
            c.dec (); →
            System.out.println(c.get()); ←
        }
    }
}
```

dec ορίζεται στην κλάση CounterDec

get και **inc** ορίζονται στην κλάση Counter

◆ Παράδειγμα (συνέχεια)

```
public class DemoProgram4
{
    public static
        void main (String [] args)
    {
        CounterLim c = new CounterLim ();
        for (int i=0; i<42; i++) {
            c.inc (); →
            System.out.println(c.get()); ←
        }
    }
}
```

inc ορίζεται στην κλάση CounterLim

get ορίζεται στην κλάση Counter

- ◆ Τα αντικείμενα της εξειδικευμένης κλάσης μπορούν να χρησιμοποιούνται μέσω αναφορών σε αντικείμενα της βασικής κλάσης
- ◆ Παράδειγμα

```
Counter c = new CounterDec();  
  
for (int i=0; i<42; i++) {  
    c.inc();  
    System.out.println(c.get());  
}
```

- ◆ Πολυμορφισμός υποτύπων
(subtype polymorphism)

```
Counter c1 = new Counter();  
Counter c2 = new CounterLim();  
  
for (int i=0; i<42; i++) {  
    c1.inc();  
    c2.inc();  
}
```

- Ποιες θα είναι οι τιμές των μετρητών;
 - ⇒ δυναμικό δέσιμο *(dynamic binding)*
 - ⇒ η `c2.inc()` καλεί την `inc` της `CounterLim`

Αφηρημένες κλάσεις

◆ Κλάσεις που περιέχουν αφηρημένες (*abstract*) μεθόδους, οι οποίες

- διαθέτουν μόνο επικεφαλίδα
- η υλοποίησή τους δίνεται σε εξειδικευμένες κλάσεις

◆ Παράδειγμα

```
public abstract class Expression
{
    abstract double eval ();
}
```

Εκφράσεις σε δέντρα (i)

◆ Παράδειγμα: ένας υπολογιστής για αριθμητικές εκφράσεις

- Σταθερές

```
public class Constant
    extends Expression
{
    private double value;

    Constant (double d)
    { value = d; }

    double eval ()
    { return value; }
}
```

◆ Παράδειγμα (συνέχεια)

- Αριθμητικές πράξεις

```
public abstract class Operation  
    extends Expression  
{  
    private Expression left, right;  
  
    Operation (Expression l,  
               Expression r)  
    { left = l; right = r; }  
}
```

◆ Παράδειγμα (συνέχεια)

- Πρόσθεση

```
public class Plus extends Operation  
{  
    Plus (Expression l, Expression r)  
    { super(l, r); }  
  
    double eval ()  
    { return left.eval () +  
        right.eval (); }  
}
```

◆ Παράδειγμα (συνέχεια)

```
public class DemoProgram7
{
    public static
        void main (String [] args)
    {
        Expression e1 =
            new Plus(new Constant(3),
                     new Constant(4));
        Expression e2 =
            new Minus(new Constant(8),
                      new Constant(2));
        Expression e = new Times(e1, e2);
        System.out.println(e.eval());
    }
}
```